

**ZÍTRA ZAS
RANNÍ Deník
první sestry
AVU v době
COVIDU**

30.3.

Dnes začínám psát deník. Tento deník je výjimečný a vzniká právě v době covidu. Je komunikačním médiem v této situaci. Zavřeli mi školu, vláda se postarala, abych chodil do práce a domů. Nesmíme čerpat dovolenou. Situace v práci se dosti změnila, nosíme roušky. Psychiatrie jede dál, jako celé zdravotnictví. Vykazují se účty, ekonomika zdravotnických zařízení není dotčena. Potvrzuje se mi, že být sestra je v každé době skvělé. Nepřišel jsem o práci a nejspíš nepřijdu, nemáme home office. Ošetřovat lidi mohu dál. Všichni jsou nyní ve zmatku, situace je až snově nereálná. Sestry nyní dodržují hygienu jako nikdy předtím. Strach o své zdraví či smrt koluje bleskovým tempem. Přestože se o viru mluvilo už někdy v prosinci, nařízení se konají až v poslední době. Je třeba mít vše pod kontrolou. Máme mediální obraz u nás v Česku, že je to vše kontrolováno. Reálně jsem se s koronavirem nesešel, nikoho nakaženého jsem neviděl. Stačí mi číst zahraniční noviny, nikdo tady nejde příkladem ostatním zemím. Mám ale jediný strach, strach z toho že budu v davu, odkud nebude úniku a budu v něm pod nátlakem ostatních členů davu (tj. stavy davové psychózy, hysterie, davové agrese, označit se to dá jakkoliv) Během doby koronaviru jsem v nejrizikovější skupině. nejezdím do Německa, nemohu nakoupit v Aldi, nikam nesmím. Nemohu do galerií, kin ani divadla, ani nikam. Skvělé je, že nyní zažívám budoucnost. Vždycky jsem se těšil, až dokončím všechny školy a budu jen muset chodit do práce. Ale zjistil jsem již během prvního týdne, že bez školy a běžných sociálních vazeb je to na nic. V tomto deníku budu popisovat jednotlivé dny sestry za dob koronaviru.

1.4.2020

Dnešní směna trvala 12 hodin a začala v 7:00. Takže jsem vstával v 5:30 a jel jsem do práce autem v 6:00. V 6:30 jsem byl na oddělení a piju kávu na lačný bolavý žaludek, na snídani zatím nebyl čas. Tento den jsem dělal sanitářskou činnost, běžně se takto měníme. Ráno jsem ustlal 20 postelí, vykoupal jsem 4 muže, udělal jsem klystýr pacientovi a pak jsem s ním jel sanitkou na soukromou kliniku na kolonoskopii. Ještě předtím mi kolegyně přinesla AVON, objednal jsem si dvě voňavky a kuličku. Ve 12 hodin jsem rozdál 50 obědů. Měl jsem celý den na sobě roušku. V 18 hodin jsem rozdál 50 večeří. Všem jsem musel desinfikovat ruce a směli sedět jen po 2 u stolu. Večer jsem měřil 20 pacientům teplotu, všichni afebrilní. Celou směnu jsem se těšil na Vilémov. Skončil jsem v sedm hodin a jel jsem se domů zabalit na Vilémov.

3.4.

Jel jsem ráno na Vilémov, cestou jsem, byl u jednoho starožitníka v Jablonném v Podještěčí koupit si stropnice. Pak jsem byl nakoupit květiny v Lidlu v Rumburku. Při pohledu na ceduli Löbau 5km jsem zavzpomínal jak jsem nedávno byl v Großschwiednitz na psychiatrii, která se mi moc líbila. Přijel jsem tedy domů udělal lustry a ve 4 odpo. mi přivezli 7 metrů dřeva, nějaký pán co jsem ho sehnal přes Marketplace. Paní Krejčová mi půjčila vozík. Nikdo neměl roušky. Málem jsem si strhal záda, do večera jsem to dřevo nestihl doskládat. Musel jsem jít spát, byla tma a já už usínal.

4.4.

Ráno jsem vstal asi v 9 ráno, dal jsem si ještě jídlo z Německa, co jsem měl ve špajzu. Dovožil jsem dřevo, mezitím jsem měl telefonát od vrchní sestry, jestli nevezmu směnu v pondělí, tak jsem jí vzal navíc a kolečko jsem vrátil. Rodiče měli přijet v jednu, ale přijeli v šest, tak jsem mezitím spal a ještě jsem umyl umyvadla a vyčistil odpady a vypral prádlo. Udělal jsem jim tedy pozdní oběd, pak jsme se večer koukali na film s Ferbasovou a šli jsme spát.

5.4.

Jsem se vzbudil brzo asi v sedm. Pak jsem připravil sobě a rodičům snídani. Odpoledne jsem se vrátil domů do Prahy a šel jsem brzy spát. Zítra jdu do práce.

6.4.
Vstal jsem v 5:45, umyl jsem se a vyrazil jsem v 6:00 do práce. Do práce jsem dorazil v 6:20. V práci to začalo předáváním, pak snídaně, po nich jsem rozdával 20 lidem léky. U oběda se všem rozdávaly roušky, všichni pacienti si museli desinfikovat ruce. Potom jsem psal jejich hodnocení do počítače. Po obědě jsem všem opět rozdal léky. Odpoledne se rozdávala svačina, pak večere. Směna byla náročná a byl jsem rád, když jsem v se ve 21 dostal do postele.

7.4.

Dneska jsem se vzbudil v 8 hodin, v 10 byla ateliérová schůzka, přišel jsem pozdě, dělal jsem si make-up. Bylo to fajn. Odpoledne po schůzce jsem si uvařil jídlo a pak jsem šel brzy spát. Zítra denní.

8.4.

Dneska zase
denní, ráno brzy
vstávat, cesta do
práce, v práci
rutina. Už člověk
nemá sílu o tom
ještě psát. Po
směně padám a

10.4.

Dneska jsem dlouho spal asi do 9h, po snídani jsem jel na návštěvu za babičkou a dědou do Teplic. Byli doma sami a nikdo za nima nešel, táta jim nakupuje jídlo a nosí jim ho v taškách. V těchto dnech jsem viděl jako povinnost se s nimi sejít, přišlo by mi nezodpovědné je

11.4.

Ráno jsem přijel v 8h ráno, noční končila v 7. Zaplul jsem do postele. Kolem 12 jsem se vzbudil, najedl jsem se a pokračoval ve spaní. Večer jsem měl zas od 19 h noční. Opět rutina.

12.4.

Ráno v 7 skončila noční a já přijel domu kolem 8. Celý den jsem prospal a v 19h mi začínala další noční. Takže jsem opět dělal tu samou práci. Krásné velikonoce.

13.4.

Spal jsem po noční,
občas jsem se vzbudil a
najedl. Celý den jsem
prospal.

14.4.

Ráno jsem vstal a jel jsem opět k prarodičům udržovat sociální vazby, jeli jsme opět na Moldavu.

Byli jsme v přírodě, bylo to moc fajn.

Večer jsem se vrátil do Prahy okolo 18h a ještě jsem žehlil prádlo.

15.4.

Dneska v práci
denní,
už ani o tom
nechci psát,
po směně pak
zase spaní

ZAS RANNÍ

16.4.
Tehle deník už se
nedá psát. Končím.